

dosarul nr. 3ra-896/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecătorul: L. Holevițaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecătorii: I. Secrieru, A. Danilov, I. Cimpoi

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Moldovatransgaz”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Moldovatransgaz” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, prin care s-a respins cererea de apel declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Moldovatransgaz”,

c o n s t a ț ă :

La 08 iunie 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Moldovatransgaz” (în continuare SRL „Moldovatransgaz”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea deciziei Inspectoratului Fiscal principal de Stat nr. 15/78/T/70 din 16 martie 2015.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 25 februarie 2015, a înaintat o cerere privind restituirea din buget a TVA în sumă de 2031968 lei, aferente investițiilor (cheltuielilor) capitale pentru perioada noiembrie 2014 - ianuarie 2015.

SRL „Moldovatransgaz” a menționat că la 26 februarie 2015, prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 4704, s-a decis efectuarea unui control fiscal la fața locului prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării, plenitudinea transferării la buget a TVA pentru perioadele fiscale noiembrie 2014-ianuarie 2015 și determinarea spre restituire din buget a TVA aferentă investițiilor capitale conform prevederilor art. 101¹ din Codul fiscal, pentru perioada fiscală luna ianuarie 2015.

Reclamanta a relevat că, urmare a controlului fiscal efectuat, la 05 martie 2015, a fost întocmit actul de control nr. 5-671721, pe marginea căruia a depus dezacordul nr.14-285 din 16 martie 2015, în temeiul art. 216 alin. (8) din Codul fiscal, care stipulează că, în caz de dezacord, contribuabilul este obligat să prezinte în scris, în termen de 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexând documentele de rigoare.

SRL „Moldovatrangaz” a precizat că, în dezacordul la actul de control enunțat a solicitat examinarea repetată a pct. 3.2. din actul de control, menționând că anume acest punct ulterior influențează la suma TVA destinată trecerii în cont pentru perioada fiscală ulterioară la situația din 01 februarie 2015, care a fost stabilită în mărime de 4773801 lei.

Reclamanta a relevat că, organul fiscal flagrant a încălcat drepturile SRL „Moldovatrangaz” și fără a lua în considerare dezacordul agentului economic, la 16 martie 2015, a emis decizia nr. 15/78/T/70 privind restituirea taxei pe valoare adăugată SRL „Moldovatrangaz”, prin care a dispus restituirea din buget a TVA în sumă de 2031968 lei, precum și că TVA destinată trecerii în cont pentru perioada fiscală ulterioară la situația din 01 februarie 2015 constituie suma de 4773801 lei.

Reclamanta a specificat că, nefiind de acord cu pct. II din partea decisivă a deciziei enunțate, a înaintat contestația nr. 14-442 din 14 aprilie 2015, care a fost considerată neîntemeiată de către pârât prin decizia nr. 100 din 14 mai 2015.

SRL „Moldovatrangaz” a invocat dezacordul pe marginea deciziei IFPS nr.100 din 14 mai 2015, din motivul că, încălcările pretinse au fost determinate pe baza unor concluzii eronate datorate aplicării neuniforme a prevederilor legislației fiscale, deoarece rezultatele controlului fiscal reflectat în actul de control nr.5-671721 din 05 martie 2015 sunt neconcludente, incomplete și nesatisfăcătoare și sunt supuse controlului fiscal repetat întru definitivarea corectitudinii calculării achitării și restituirii TVA din buget. Conform prevederilor art. 239 din Codul fiscal, ”scopul procedurii de examinare a cazului de încălcare fiscală constă în clarificarea promptă, multilaterală, exhaustivă și obiectivă a circumstanțelor în care s-a produs, soluționarea lui în strictă conformitate cu legislația, asigurarea îndeplinirii deciziei, precum și stabilirea cauzelor și condițiilor care au contribuit la comiterea încălcării fiscale, prevenirea încălcărilor, educarea în spiritul respectării legilor și consolidarea legalității” .

Reclamanta a punctat că reieșind din pct. 3.2 al actului de control nr. 5-671721 din 05 martie 2015, pârâtul a concluzionat că, contrar prevederilor art. 104 lit. a) din Codul fiscal, care reglementează că serviciile de transport internațional al gazelor naturale prestate de către SA „Moldova-Gaz” sunt impozitate la cota zero, SRL „Moldovatrangaz”, în luna ianuarie 2015, a efectuat servicii de transport al gazelor naturale către НАК „Нафтогаз Украина”, conform actului nr. 1 privind transportarea gazului și facturii de expediție seria PB nr. 01047397 în sumă de 1034592,46 lei și către АОА „Газпром” conform actului nr. 1 privind transportarea gazului și facturii de expediție seria PB nr. 01047396 în sumă de 46410563,63 lei, însă ambele acte sunt confirmate de către SA „Moldova-Gaz” și nu de НАК „Нафтогаз Украина” și АОА „Газпром” și la momentul controlului de către SRL „Moldovatrangaz” nu au fost prezentate contractele încheiate direct cu НАК „Нафтогаз Украина” și АОА „Газпром”, ci a fost prezentat numai contractul nr. 2ММ-15 din 14 noiembrie 2014, încheiat între SA „Moldova-Gaz” și SRL „Moldovatrangaz”. Iar conform prevederile legale enunțate pentru livrările serviciilor de transport internațional al gazelor naturale la cota zero are dreptul SA „Moldova-Gaz” și nu SRL „Moldovatrangaz”. Astfel, este evident că organul fiscal a examinat în mod necorespunzător documentele furnizate și în consecință, a făcut concluzii nerezonabile și eronate, indicând o încălcare a articolelor legii,

deoarece de facto nu există nici o încălcare, dar numai concluzia greșită a inspectoratului fiscal.

SRL „Moldovatrangaz” a indicat că, conform pct. 1 al contractului nr.2MM-15 din 14 noiembrie 2014 privind transportarea internațională a gazelor naturale prin regim de tranzit prin teritoriul Republicii Moldova în anul 2015, încheiat între SA „Moldova-Gaz” și SRL „Moldovatrangaz”, obiectul contractului este acordarea de către SRL „Moldovatrangaz” a serviciilor privind transportarea internațională a gazelor naturale prin regim de tranzit prin teritoriul Republicii Moldova în anul 2015 pentru НАК „Нафтогаз Украина” și АОА „Газпром”, de la punctul de predare-primire la hotarele Ucrainei și Republicii Moldova, și până la punctul de predare-primire la hotarele Republicii Moldova și Ucrainei, prin sistemul de transportare a gazelor naturale, care sunt la deservirea SRL „Moldovatrangaz”, iar pct. 2.1. al contractului enunțat stabilește că SA „Moldova-Gaz” transmite către SRL „Moldovatrangaz”, în fluxul general de la punctele de livrare și recepție menționate în Acordul tehnic încheiat între НАК „Нафтогаз Украина”, АОА „Газпром” și SA „Moldova-Gaz” privind volumul și condițiile de livrare a gazelor naturale în Republica Moldova și tranzitul gazului prin teritoriul RM și Ucrainei, până la hotarele Ucrainei și Republicii Moldova gazul natural transmis de către АОА „Газпром” către SA „Moldova-Gaz” în temeiul Acordului adițional nr. 10 la contractul nr. 2TM-11 din 31 decembrie 2010 cu scopul organizării procesului de transportare a gazelor naturale prin regim de tranzit prin teritoriul Republicii Moldova în alte țări europene, iar SRL „Moldovatrangaz” asigură primirea și transportarea ulterioară a gazului în regim de tranzit prin teritoriul Republicii Moldova în zona de deservire a SRL „Moldovatrangaz”.

Reclamanta a invocat că, de fapt, contractul nr. 2MM-15 din 14noiembrie 2014 poartă un caracter al contratului de mandat, unde SRL „Moldovatrangaz” figurează în calitate de mandatar și acționează în numele și în interesele SA „Moldova-Gaz” în relațiile internaționale cu parteneri externi și a concretizat că rețele de gaze naturale prin intermediul cărora НАК „Нафтогаз Украина” și АОА „Газпром” transmite gaze naturale în Republica Moldova și alte țări europene în zona deservirii SRL „Moldovatrangaz” constituie proprietatea sa, respectiv, SA „Moldova- Gaz” nu este în drept să transporte gazul natural, anume prin zona dată, fără acordul SRL „Moldovatrangaz”. Astfel, contractul nr.2MM-15 din 14 noiembrie 2014 constituie temei pentru includerea SRL „Moldovatrangaz” în calitate de participant în procesul transportării internaționale a gazelor naturale în regim de tranzit prin teritoriul Republicii Moldova.

SRL „Moldovatrangaz” a menționat că organului fiscal i-au fost prezentate documente confirmative relevante serviciilor de transport internațional al gazelor naturale, care în mod expres demonstrează faptul prestării serviciilor în cauză anume de către SRL „Moldovatrangaz”: factura de expediție seria PB nr. 0047397 în sumă de 1034592,46 lei, furnizor SRL „Moldovatrangaz”, beneficiar НАК „Нафтогаз Украина” actul nr. 1 din 10 februarie 2015, semnat de către НАК „ Нафтогаз Украина”, SA „Moldova-Gaz” și SRL „Moldovatrangaz”, invoice-ul nr. 2 din 10 februarie 2015, declarația vamală nr. LT07768401 din 19 februarie 2015, factura de expediție seria PB nr. 0047396 în sumă de

46410563,63 lei, actul nr. 1 din 10 februarie 2015 semnat de către НАК „Нафтогаз Украина”, АОА „Газпром”, SA „Moldova-Gaz” și SRL „Moldovatrangaz”, invoce-ul nr.1 din 10 februarie 2015, declarația vamală nr.LT07768300 din 19 februarie 2015 și actele de predare-primire a gazelor naturale livrate, unde sunt indicate volumele de gaze naturale livrate, condițiile de livrare, termenii și a remarcat că serviciile de transport internațional al gazelor naturale au fost efectuate de către SRL „Moldovatrangaz”, în baza contractului încheiat între АОА „Газпром”, НАК „Нафтогаз Украина” și SA „Moldova-Gaz”. Astfel, pentru livrările serviciilor de transport internațional al gazelor naturale prestate la cota zero are dreptul și SRL „Moldovatrangaz”, care perfect se încadrează în condițiile normei stipulate în art. 104 lit. a) din Codul fiscal. În atare circumstanțe în opinia sa, urmează a fi aplicat regimul juridic care reiese din acordurile internaționale în domeniul transportului internațional de mărfuri și armonizate cu politica fiscală, or, Republica Moldova trebuie să respecte principiul libertății de tranzit.

Reclamanta a indicat că, conform pct. 1 al Acordului din 03 noiembrie 1995 „Privind promovarea unei politici coordonate în domeniul tranzitului gazelor naturale”, tranzitul gazelor— transportarea prin teritoriul unei părți a gazelor, ce provin din teritoriul altei părți și sunt destinate teritoriului unui stat terț, cu condiția că alt stat sau terțul stat sunt părți contractante, totodată fiind aplicabil și Acordul privind modalitatea de tranzit prin teritoriile statelor-membre ale CSI, semnat la Minsk la 4 iunie 1999, unde Republica Moldova este parte a acestuia, care în pct. 3 prevede că părțile nu impun taxe vamale și impozite mijloacelor de transport și mărfurilor: importate din statele, care nu participă la Acordul respectiv, pe teritoriul vamal al părții, în regim de tranzit prin teritoriul vamal al altor Părți; exportate de pe teritoriul vamal al Părții în statele care nu participă la Acordul respectiv, în regim de tranzit prin teritoriile vamale ale altor părți; transportate între părți în regim de tranzit prin teritoriile vamale ale altor părți. La mărfurile indicate și la mijloacele lor de transportare nu se aplică măsuri de politică economică (restricții la importul și exportul mărfurilor, care includ cotarea, licențierea, stabilirea prețului maxim și minim, precum și alte măsuri de reglementare a cooperării economiei naționale cu cea mondială).

SRL „Moldovatrangaz” a relevat că, aspecte privind respectarea principiului tranzitului liber se regăsesc și în Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994, obligatorii pentru Republica Moldova ca membru al Organizației Mondiale a Comerțului, în deosebi, principiul tranzitului liber a materialelor și produselor energetice este reflectat în art. 7 al Contractului la Carta Energiei, ratificată de Parlamentul Republicii Moldova. SRL „Moldovatrangaz”, deținând licență pentru transportarea gazelor naturale, prestează servicii de transporturi internaționale de mărfuri, respectiv, acest serviciu se impune impozitării la cota zero a TVA.

În opinia reclamantei, concluziile organului fiscal reflectate în actul de control nr. 5-671721 din 05 martie 2015 sunt vădit greșite, deoarece livrarea serviciilor de transport internațional al gazelor naturale prestate de către SRL „Moldovatrangaz” sunt impozitate la cota „zero”, în conformitate cu prevederile art. 104 lit. a) din Codul fiscal și nu cum a fost menționat în actul de control (conform art. 96 lit. a) din Codul fiscal). Or, în cazul dat, SRL „Moldovatrangaz” a prestat servicii de transportare a gazelor naturale nu către SA „Moldova-Gaz”, dar către

НАК „Нафтогаз Украина” și АОА „Газпром”, fapt care poate fi confirmat prin lipsa în evidența contabilă a SA „Moldovagaz” a acestor servicii consumate.

SRL „Moldovatrangaz” a solicitat admiterea cereri de chemare în judecată, anularea pct. II din decizia pârâtului nr. 15/78/T/70 din 16 martie 2015, cu efectuarea modificărilor de rigoare în decizie și reflectarea în pct. II al deciziei că suma destinată trecerii în cont este de 14262832,39 lei.

La 02 noiembrie 2015, SRL „Moldovatrangaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 160 din 13 august 2015.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în rezultatul controlului fiscal repetat la fața locului prin verificarea tematică privind corectitudinea calculării și plenitudinea transferării la buget a TVA pentru perioadele fiscale 01 noiembrie 2014-31 ianuarie 2015, cât și a restituirii TVA din buget pentru perioada fiscală ianuarie 2015, pârâtul a întocmit actul de control nr. 5-672359 din 09 iunie 2015.

Reclamanta a menționează că ulterior, în baza acestui act de control, pârâtul a emis decizia nr. 160 din 13 august 2015 asupra cazului de încălcare a legislației de către SRL „Moldovatrangaz”, prin care a dispus majorarea sumei TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară (luna februarie 2015) cu suma de 1907278 lei, care în rezultatul controlului va constitui 2245444 lei, calcularea și încasarea la buget a TVA în sumă de 2031968 lei restituită, în plus, anterior conform deciziei pârâtului nr.15/78/T/70 din 16 martie 2015, micșorarea TVA aferentă bugetului pentru luna decembrie 2014 în sumă de 4523257 lei, aplicarea și încasarea la buget a amenzii în sumă de 7200 lei și modificarea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 15/78/T/70 din 16 martie 2015 privind restituirea TVA și, anume, anularea pct. I și pct. III din partea decisivă și substituirea la pct. II a sintagmei „4773801 lei” cu sintagma „2245444 lei”.

Reclamanta a punctat că nefiind de acord cu decizia enunțată, a înaintat contestația nr.14-1129 din 15 septembrie 2015, care a fost considerată neîntemeiată de către pârât prin decizia nr. 182 din 12 octombrie 2015.

Reclamanta a afirmat că decizia pârâtului nr. 160 din 13 august 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Moldovatrangaz” este ilegală și neîntemeiată, deoarece conform pct. 1 din decizia enunțată, a fost constatată încălcarea prevederilor art. 108 alin. (4) din Codul fiscal, dat fiind faptul că contribuabilul incorect a calculat TVA de la avansurile primite în perioadele L/11/2014 - L/01/2015. Astfel, această încălcare nu poate fi reținută, deoarece pentru toate livrările efectuate au fost eliberate facturi fiscale, care au fost înregistrate în modul corespunzător în registrul general electronic al facturilor fiscale, conform prevederilor art. 118 din Codul fiscal.

Drept urmare, SRL „Moldovatrangaz” corect a calculat suma TVA la avansurile primite, deoarece art. 108 alin. (4) din Codul fiscal expres prevede că pentru servicii, data livrării se consideră data prestării serviciului, data eliberării facturii fiscale sau data la care plata se efectuează subiectului impozabil, parțial sau în întregime, în dependență de ce are loc mai înainte.

SRL „Moldovatrangaz” a menționat că nu este de acord cu concluzia organului fiscal reflectată în pct.II al deciziei, ce se referă la încălcarea

prevederilor art. 104 lit. a) din Codul fiscal, invocând aceleași circumstanțe de fapt și de drept ca și în cererea de chemare în judecată din 08 iunie 2015.

Menționează că conform răspunsului nr. 07-01/cons din 29 septembrie 2015, eliberat de către compania de audiat SRL „Moldauditing”, SRL „Moldovatrangaz” întrunește toate condițiile pentru aplicarea cotei zero TVA pentru transportul internațional al gazelor naturale în regim de tranzit pe teritoriul Republicii Moldova.

SRL „Moldovatrangaz” a constatat că pârâtul, prin decizia nr. 160 din 13 august 2015, ilegal a modificat decizia nr. 15/78/T/70 din 16 martie 2015 privind restituirea TVA și a dispus calcularea și încasarea la buget a TVA, care deja a fost restituită în beneficiul agentului economic.

Reclamanta a specificat că decizia pârâtului nr. 15/78/T/70 privind restituirea TVA din 16 martie 2015 este în vigoare, a fost executată și nu poate fi anulată, iar legislația fiscală, Codul fiscal și Regulamentul privind restituirea TVA, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 93 din 01 februarie 2013, nu prevede modificarea deciziei privind restituirea TVA, mai mult ca atât, decizia care a fost executată.

În opinia SRL „Moldovatrangaz” motivul modificării deciziei pârâtului nr. 15/78/T/70 din 16 martie 2015 privind restituirea TVA precum că contribuabilul a indicat incorect în cererea privind restituirea TVA nr. 01/15 din 25 februarie 2015 perioada fiscală pentru restituirea TVA, luna ianuarie 2015, perioadă în care contribuabilul nu a efectuat investițiile (cheltuielile) capitale este lipsit de suport juridic și neîntemeiat.

Reclamanta a invocat că organul fiscal nu s-a expus în decizia nr. 160 din 13 august 2015 referitor la perioadele fiscale noiembrie-decembrie 2014, perioadele pentru care SRL „Moldovatrangaz” a solicitat restituirea TVA.

Reclamanta a indicat că conform pct. 7 al Regulamentului privind restituirea TVA, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 93 din 01 februarie 2013, solicitarea restituirii TVA se efectuează prin depunerea la inspectoratele fiscale teritoriale de la locul de deservire a cererii de modelul stabilit în anexa nr. 1 la prezentul Regulament. În cererea de restituire se indică, în mod obligatoriu, suma TVA solicitată spre restituire. Dacă nu este indicată suma solicitată spre restituire, cererea nu se examinează. Deci, unicul motiv, pentru care organul fiscal este în drept să refuze în examinarea cererii, este neindicarea sumei solicitată spre restituire.

SRL „Moldovatrangaz” a punctat că, acțiunile organului fiscal vin în contradicție cu prevederile pct.18 din Regulamentul enunțat, care reglementează că în cazul în care, în urma controlului, organele fiscale care au efectuat controlul propun aprobarea restituirii parțiale a TVA sau necesitatea respingerii cererii, în actul de control întocmit se specifică motivele întemeiate, cu adoptarea deciziei corespunzătoare și a reiterat că cererea sa a fost admisă, restituirea TVA în mărime de 2031968 lei a fost aprobată, cu emiterea deciziei privind restituirea TVA din buget, decizia dată fiind executată, iar alte decizii privind aprobarea restituirii parțiale a TVA sau de respingere nu există.

SRL „Moldovatrangaz” a precizat că perfect se încadrează în prevederile art.101¹ alin.(2) din Codul fiscal, iar ce se referă la trecerea în cont a TVA, conform prevederilor art. 102 alin. (6) din Codul fiscal, subiectul impozabil are

dreptul la trecerea în cont a TVA achitate sau care urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate dacă dispune de documente confirmative.

Reclamanta a menționat că, dispune de toate documentele confirmative: facturi fiscale, documente care confirmă achitarea TVA, registre de livrări și procurări, declarațiile privind TVA și alte documente relevante, care adevăresc dreptul la restituirea TVA în mărime de 2031968 lei, de asemenea, suma TVA destinată trecerii în cont a fost confirmată în cadrul controalelor fiscale efectuate anterior. Iar pârâțul, fără careva temeuri legale, a calculat și a dispus încasarea la buget TVA în sumă de 2031968 lei, aceste acțiuni constituind, de fapt, o încălcare gravă a drepturilor ocrotite de lege în privința proprietății SRL „Moldovatrangaz” și contravin prevederilor Codului fiscal și ale Regulamentului privind restituirea TVA, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 93 din 01 februarie 2013.

Reclamanta a relevat că nu este de acord cu aplicarea amenzii în sumă de 7200 lei pentru eliberarea facturilor fiscale cu încălcarea termenului prevăzut de art. 108 din Codul fiscal, deoarece toate facturile fiscale au fost eliberate în termen și declarate în modul stabilit de legislație în vigoare.

SRL „Moldovatrangaz” a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 160 din 13 august 2015 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către reclamantă, și suspendarea executării acesteia.

La 25 mai 2016 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a depus un demers cu privire la conexarea cauzelor civile nr. 3-1379/15 cu nr. 3-613/16 care au ca obiect aceleași pretenții.

Prin încheierea din 26 mai 2016 a Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău au fost conexate pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Moldovatrangaz” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la anularea deciziei nr.160 din 13 august 2015 și pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Moldovatrangaz” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la anularea pct. II din decizia nr. 15/78/T/70 din 16 martie 2015 pentru a fi examinate într-un proces unic.

Prin încheierea protocolară din 10 iulie 2017 a Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) a fost înlocuit Inspectoratul Fiscal Principal de Stat cu succesorul său în drepturi, Serviciul Fiscal de Stat.

Prin hotărârea din 22 august 2017 Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind nefondată.

În susținerea soluției date, instanța de fond a concluzionat că solicitările reclamantului sunt neîntemeiate, or, acesta nu a indicat normele juridice încălcate astfel încât să fie posibilă aprecierea deciziei contestate ca fiind ilegală.

La 25 august 2017 SRL „Moldovatrangaz” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii din 22 august 2017 a Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea din 25 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SRL „Moldovatrangaz” și s-a acordat termen apelantului până la 21 noiembrie 2017, ora 10:00 pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea cererii de apel motivate.

La 20 noiembrie 2017 SRL „Moldovatransgaz” a depus cerere de apel motivată reiterând solicitările inițiale.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Moldovatransgaz” și menținută hotărârea din 22 august 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 21 mai 2018 SRL „Moldovatransgaz” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018 și a hotărârii din 22 august 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) (f.d.166-176).

În motivarea recursului recurentul a menționat încălcarea de către instanța ierarhic inferioară a prevederilor art. 432 Cod de procedură civilă.

Recurentul indică că instanța ierarhic inferioară nu a elucidat pe deplin circumstanțele importate pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material prin aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 15 iunie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de recurs depuse de SRL „Moldovatransgaz” prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 februarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 06 martie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către SRL „Moldovatransgaz”, la 21 mai 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Moldovatransgaz” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost

încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Moldovatransgaz” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural

de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Moldovatrangaz” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Moldovatrangaz”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean